

PÍSEŇ O RÍGOVI

Ve starých pověstech se vypravuje, jak se jeden z Ásů, jménem Heimdall, vydal na cestu a putoval po pobřeží, až přišel k jednomu dvorci a dal si jméno Ríg. Podle této pověsti je složena tato píseň:

I
Za dávných časů
dalekou cestou
se ubíral šedivý,
bojovný Ás,
silný a rozumný,
rozvážný Ríg.

II
Přišel k domu
s dverimi dokorán,
vstoupil dovnitř,
ohen spatřil:
dva staří manželé
u kribu seděli
v kroji po otcích,
Praděd a Prabába.

III
Ríg jim dal rád
dobrou radu,
doprostřed usedl
úzké síňe,
z každé strany měl
jednoho z manželů.

Chléb připálený
přinesla žena,
tuhý a těžký
s tvrdými zrnny.
Na plochý stůl
míšu položila
s hustou jichou
hostu k jidlu
a navíc vařené tele,
nejlepší pochoutku.

Ríg jím dal rád
dobrou radu.

Od stolu vstal pak
a znaven šel spát,
doprostřed si lehl
tvrdého lože,
z každé strany měl
jednoho z manželů.

Tak tam strávil
tři noci s nimi,
potom šel dál
prostřed cesty.
Uběhlo devět
měsíců dlouhých.

Povila žena
pacholíka,
z pramene vodou
polila chlapce
v hrubé roušce.
Rab dostal jméno.

Pěkně rostl,
prospíval dobrě,
až na rukou mu
zvrdla kůže,
prsty ztloustly,
naběhly paty,

V mládí už začal
užívat síly,
houžví vázel
haluze v otep,
dřív nosil
celý den domů.

Od krav přišla
krivonohá,
s lýtky spálenými,
ozčchlá sluncem,
s ohnutým nosem

otrokyně.

Doprostřed světnice
usedla dívka,
vedle ní seděl

Syn hospodářův.
Septali spolu,
stlali si postel
otrok každý den
s otrokyní.

Plahočili se,
plodili děti;
jejich jména jsou, myslím:
Hreim a Mjósni,

Lút a Vefsí,
Leggjaldi, Fúlni
Drumb, Dígraldi,
Drött a Hösvi,
Klur a Kleggi.
Kopali borky,
hnojili pole,
stavěli ploty,
pásli kozy,
poklázel svině.

13

Jich dcery byly:
 Drumba a Kumba,
 Ökkvinkálfa
 a Arinnefja,
 Výja a Ambótt,
 Elkintjasna,
 Tötrughypja
 a Trönubaina.
 Od nich pochází
 otroků rod.

14

Ríg se pak dal
 rovnou cestou,
 až přišel k zavřené
 závorou síně.
 Uprostřed podlahy

uvnitř plál oheň,
 muž s ženou tam
 mlčky pracovali.

15

Muž sekýrou tesal
 vratidlo k stavu,
 vous měl přistřízen,
 vlas sčesán z čela,
 košili těsnou;
 v koutě měli truhlu.

16

Žena předla,
 točila přeslicí,
 rozpráhala rámě,
 rovnala přízi,
 s čepcem na hlavě,
 v halence tkané,
 s šátkem kol krku,
 kesanou sukni.
 Děd a Bába
 obývali dům.

.....

17

Ríg jím dal rád
 dobrou radu,
 od stolu vstal
 a znaven šel spát.
 Doprostřed si lehl
 měkkého lože,
 z každé strany měl
 jednoho z manželů.

18

Tak tam strávil
 tři noci s nimi.
 Potom šel dál
 prostřed cesty.
 Uplynulo devět
 měsíců dlouhých.

21

Povila Bába
 plavého chlapce,
 bystré měl oči
 jako ostříz;
 vodou ho skropila,
 nazvala Sedláček.
 Plné tělíčko pak
 plenkou ovinula.

20

Pěkné rostl,
 prospíval dobře,
 býky krotil,
 hotovil pluhy,
 domy stavěl
 a stodoly s došky,
 robil vozy
 a oral rádlem.

21

Domů přivedli
 vládkyni klíčů
 v suknici z koziny
 Sedláčovi
 a Snachou ji nazvali
 v selském čepci.

Hospodarili spokojeni,
prsten si spolu vymenili,
postel si stali,
pole vzdeleni.

22

Pekne si zili,
plodili syny,
Dreng byl jeden
a druhý Hal,
další pak Breid,
Bóndi a Smid,
Tegn, Bundinskeggi,
Búi a Boddí,
Brattskegg a Segg.

23

Dcery pak mely
tato jména:
Snót, Brúd, Svanni,
Svarri, Sprakki,
Fljód, Sprund a Víf,
Feima, Ristill.
Odtud se roznohly
selske rody.

24

Kráčel pak Ríg
po rovných cestách,
až dosáhl sině
s dvermi přivřenými,
kruh zelezný visel
na veřejích.

25

Podlaha byla
postlána slámou,
u stolu mladí
sedeli manželé,
Otec a Matka
si hledeli v oči.

26

Laskavý hospodář
napínal luk,
do toulce ukládal
ostré šípy.
Mladá žena
s pletí jak mléko,
zdobená šperky,
si hladila šat.

27

Na hlavě čepec,
na hrudi brož,
v dlouhé sukni,
světlé řize,
s okem zářivým,
oslnivou lící
a šij čistiš
než čerstvý sníh.

28

Ríg jim dal rád
dobrou radu,
sedl si uprostřed
dlouhé síně
mezi mladou ženu
a statného muže.

29

Matka mu prostřela
prázdný stůl
lněným ubrusem
ozdobeným vzory,
přemesla chleba
z pšeničné mouky
a pobídla hosta,
by pojedl dará.

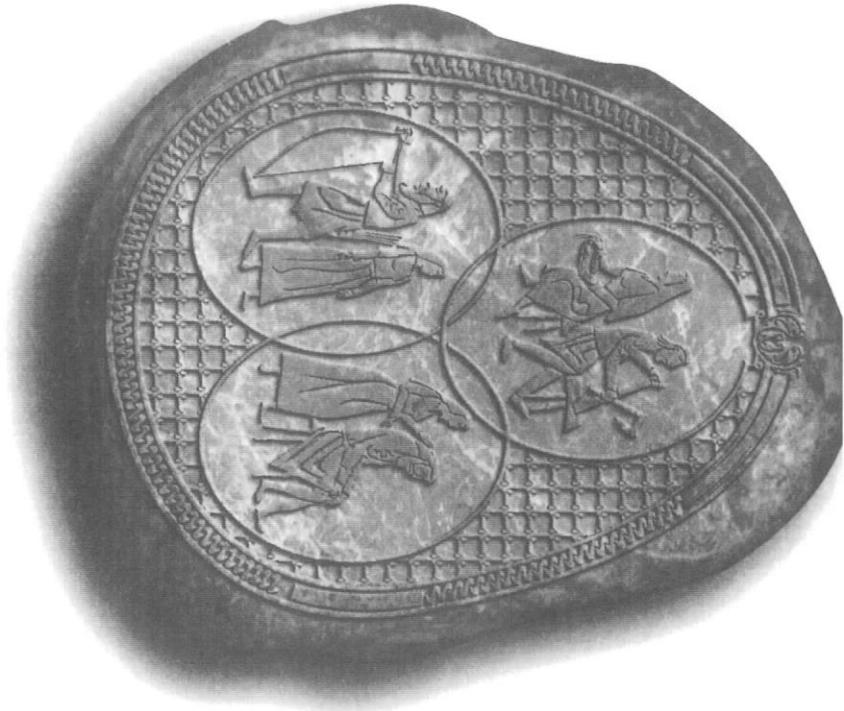
30

Postavila na stůl
stříbrné mísy
plné slaniny,
pečených ptáků
a zdobené poháry
s perlivým víinem.
Pili a mluvili.
Uplynul den.

Povila Matka
pěkného hocha.

V hedvábí jej zavinula,
zkropila vodou,
jasné dítě
nazvali Jarlem.

Plavé měl vlasy,
plné tváře,
jak ještěrka
jiskrné oči.

33

Vyrůstal Jarl
v jasné síni,
oštěpem vrhal,
ohýbal luk,
ostříl šípy,
cvičil psy v švani, na koni jezdil,
kryl se štítem, mával mečem,
útoky maríl, závodil v plavání,
zápasil v boji.

34

Z lesa přišel
Ríg lehkým krokem,
Ríg lehkým krokem
s tajemstvím run.
Své jméno dal chlapci,
synem ho nazval,
uvázel ho
v dědičné jmění,
v dědičné jmění,
majetek rodu.

35

Ten odtud se odebral
temným lesem
přes zjíněné skály,
až k sini příje.

Uchopil štit,

napráhl oštěp,
koni dal ostruhy,

ohnal se mečem,
zdvih prudký boj,

pobil nepřátele
a přisvojil si

précetné kraje.

36

Sám osmnáct
spravoval dvorců,
štědrý byl ke všem,
rozdával šperky,

meče a prsteny,
plavné koně,
nešetřil sponami
ni zlatými náramky.

37

Poslové jeli
po vlnkých cestách,
až k síni přijeli,
v níž sídlil Hersi,

štastný s dcerou
štíhlých prstů,
jemné pleti,
Ernou jménem.

38

Požádali o ni,
odvezli s sebou,
oženili jasného
Jarla s Ernou.
Žili spolu,
neznali žalu,
množili rod.
Míjely roky.

39

První Syn přišel,
potom Chlapec,
Dítě, Klouče,
Mladík, Dědic,

Potomek, Přibuzný
- ve hry se pustili,
vrhali kostky,
v plavání vedli.
Kníže byl další,
nejmladší Král.

40

Prospívali
Jarlovi potomci,
krotili koně,
vrhali kopí,
ostřili šípy,
zdobili štíty.

41

Mladý Král však
měl znalost run,
run života
a run věku,
doved též chránit
oddané muže,
otupit ostří,
utísit moře.

42

Znal hlasy ptáků,
znal plameny mírnit,
krotit vlny,
starosti klidnit;
moc a sílu měl
osmi mužů.

43

V runách soutěžil
s jarlem Rígem,
výzval se ve lsti
více než jarl.
Pilně se snažil,
až sám dosáhl práva
zvát se Rígem,
značcem run.

Mladý Král projízděl
mlázím a hvozdy,
ostřými šípy
tišl ptáky

.....

Tu vrána zvolala
z vysoké větve:
„Proč, mladý Králi,
ptáky tišíš?
Spíše bys měl
v sedle sedět
a pádným mečem
porážet vojsko.

Freya:
„Vstan, děvo děv,
probud se, druhá
sestro Hyndlo,
jež v sluji bydlíš!
Je tmava noc,
musíme jet
k veliké svatyni
do Valhally.

Dan a Damp mají
drahé síně,
vznešenější úděl,
než máte vy.
Ti dobré lod
dovedou řídit,
rozdávat ostrovou
čepelí rány.“

.....

Poprosme Otce vojsk,
by nás měl v paměti.
On zlatem odplácí

po zásluze:
Hermóda obdařil
oštěpem, přílbou,
Sigmundovi dal
silný meč.

Jedněm vítězství dává,
jiným bohatství,
výmluvnost mnohým,
někomu moudrost,
lodníkům vítr
a verše básníkům,
mužnou silu
mnohemu reku.

PÍSEŇ O HYNDLE